

Griffiennr.:
1787
Parketnr.:
LE66.RW.200050-07

CORRECTIONELE RECHTBANK LEUVEN

De openbare terechtzitting van 1 september 2009

**In de zaak van het openbaar ministerie
en
de burgerlijke partij**

3377 **GEMACHTIGD AMBTENAAR ONROEREND ERFGOED**, optredend namens het Vlaamse gewest, met kantoren te 1210 Brussel, Koning Albert II Laan 19/22; Burgerlijke partij, eiser in herstel, ter zitting vertegenwoordigd door meester , advocaat te

TEGEN

3378 1. , geboren te op ,
wonende te ;
Beklaagde, ter zitting aanwezig en bijgestaan door meester , advocaat te

3379 2. , geboren te op
wonende te ;
Beklaagde, ter zitting aanwezig en bijgestaan door meester , advocaat te

1. BEKLAAGD

De eerste en de tweede, als dader of als mededader overeenkomstig artikel 66 Strafwetboek,

Te in de periode van 29 september 2005 tot en met 11 april 2007

Bij inbreuk op de artikelen 11 §1 en 13.1bis van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, zoals gewijzigd bij het decreet van 22 februari 1995, als eigenaar, erfpachter, opstalhouder, of vruchtgebruiker van een beschermd monument of van een in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed, verzuimd te hebben om dit door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken in goede staat te behouden en niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen, en ten deze, als eigenaars van een woonhuis en tuin met historische waarde, gelegen te gekadastreerd , beschermd als monument bij ministerieel besluit van 4 december 2003.

2. PROCEDURE

2.1.

De rechtbank nam kennis van:

- de stukken van het onderzoek,
- de dagvaardingen die werden betekend om te verschijnen voor de correctionele rechtbank,
- het tussenvonniss van deze rechtbank,
- de besluiten van de partijen en de stukken van de beklaagden.

2.2.

De rechtbank hoorde:

- de gemachtigde ambtenaar onroerend erfgoed als eiser tot herstel, vertegenwoordigd door zijn raadsman,
- het openbaar ministerie in zijn vordering,
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door hun raadsman.

De rechtbank doet uitspraak **op tegenspraak**.

3. BESPREKING

3.1.

De strafvordering is regelmatig ingesteld en is ontvankelijk. Het inleidend dagvaardingsexploot werd overgeschreven op het hypotheekkantoor I te op 13 februari 2008.

3.2.

De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de huidige procedure.

Dit onroerend goed, eigendom van de beide beklaagden, werd beschermd als monument bij Ministerieel Besluit van 4 december 2003. Voorheen was dit onroerend goed blijkbaar eigendom van de moeder van de beide beklaagden, mevrouw (overleden op

Op 29 maart 2007 werd door de inspecteur inzake Ruimtelijke ordening, Woonbeleid en onroerend erfgoed vaststellingen gedaan omtrent de toestand van het betrokken onroerend goed. Deze vaststellingen situeerden zich aan de buitenzijde van het gebouw. Als bijlagen worden onder meer een kopie van het beschermingsbesluit van 4 december 2003 met de bijhorende foto's gevoegd, alsmede foto's die werden genomen op 29 maart 2007. Ook bevinden zich brieven in het dossier die werden verstuurd aan de beklaagden waarin deze werden aangemaand de nodige instandhoudings-en onderhoudswerken uit te voeren, voorafgaand aan de vaststellingen.

Op 22 maart 2007 wordt de heer _____ ondervraagd door de politie en deelt hij onder meer mee "Wij zijn ons bewust dat de toestand zo niet langer kan blijven duren en dat er zich maatregelen opdringen".

Op 4 oktober 2007 werd de herstelvordering dan ingeleid bij de procureur des Konings.

Na een beschikking in kortgeding van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 24 februari 2009, werd er opnieuw een proces-verbaal opgemaakt door de inspectie van Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend erfgoed. Hierbij zijn opnieuw foto's gevoegd van de toestand van het betrokken onroerend goed.

De aangestelde deskundige, _____ besluit in zijn verslag dat "*de toestand op het ogenblik van de bescherming als monument op 4 december 2003 als "redelijk goed" te kunnen omschrijven omdat er toen ook al enkele tekenen van verwaarlozing zichtbaar waren. Ik denk hier aan de lekkende dakgoten aan voor-en achtergevel en de ontwikkeling van een huiszwam boven de koetspoort. De situatie is echter niet vergelijkbaar met die, welke heden vaststelbaar is en die duidelijk aangeeft dat er in de tussenperiode 2001 tot 2008 nauwelijks zorg is besteed aan het gebouw. Het enig wat de eigenaars klaarblijkelijk hebben gedaan is het opvangen in allerlei recipiënten van water dat doorheen het platte dak boven het afgesnuit zadeldak loopt.*"

3.3.

Uit de samenlezing van artikel 13, artikel 7 en artikel 11 van het Decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads-en dorpsgezichten volgt dat de toestand, zoals die door het beschermingsbesluit is vastgelegd, bepalend is voor de aard en de omvang van de onderhouds-en instandhoudingswerken als de herstelplicht zoals bedoeld in artikel 15 van vermeld Decreet.

Ondanks het feit dat de fysische toestand in het beschermingsbesluit vrij summier is beschreven, werd dit wél gemotiveerd, waarbij er geen feitelijke onjuistheden vast te stellen zijn in de motivering van de bescherming op zich. Er is dan ook geen reden om het beschermingsbesluit nietig te verklaren op basis van artikel 159 GW.

De beklaagden beroepen zich ten onrechte op de rechtvaardigingsgrond van noodtoestand. Uit het dossier blijken immers geen pogingen van de beklaagden om minstens verder verval van het onroerend goed te voorkomen of initiatieven tot verkoop of het bekomen van een toelage tot renovatie.

Uit de beschrijving van de deskundige van de toestand van het onroerend goed op het ogenblik van de bescherming, tezamen met de vaststellingen en de foto's die werden genomen van het onroerend goed door de bevoegde inspecteurs, blijkt dat in de periode van tenlastelegging de beide beklaagden door een verregaande vorm van inertie en onwil, in gebreke zijn gebleven de nodige instandhoudings-en onderhoudswerken uit te voeren.

3.4. De herstelvordering, dwangsom en uitvoerbaarheid

Bij het beoordeling van de herstelvordering, mag de rechtbank zich niet begeven op het terrein van de opportuniteit, omdat dat er op zou neerkomen hem een bevoegdheid toe te kennen die onverenigbaar is met de beginselen die de verhoudingen regelen tussen de administratie en de rechtscolleges (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be).

Artikel 15 van het Decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van munumenten, stads-en dorpsgezichten bepaalde herstelplicht, beoogt de schadelijke gevolgen van het misdrijf te doen ophouden. Deze plicht blijft bestaan wanneer deze gevolgen mee door andere feiten zijn veroorzaakt.

Het herstel in de vorige staat bestaat erin het beschermde goed op zijn kosten in de vroegere toestand terug te brengen, dit is een goede staat zoals die kon bestaan bij het nemen van het beschermingsbesluit (Cass.23 november 1999, www.cass.be).

De beschrijving van de staat volgens de aangestelde deskundige op het ogenblik van het beschermingsbesluit zijn afdoende (zie supra) om de herstelvordering zoals geformuleerd toe te kennen.

De herstelvordering is uitdrukkelijk gemotiveerd en is daarenboven noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. De feitelijke en juridische grondslag van de herstelvordering is afdoende gemotiveerd. Het belang dat de gevolgen van het herstel voor de beklaagden kan hebben doet geen afbreuk aan de interne wettigheid van de herstelvordering.

Wat de dwangsom én de gevraagde uitvoerbaarheid bij voorraad betreft, is de rechtbank van oordeel dat deze, zoals gevorderd, kunnen worden toegekend. De rechtbank houdt hierbij rekening met de houding van beide beklaagden die getuigt van een verregaande vorm van inertie en onwil.

4. STRAFMAAT

4.1. De strafmaat

Wat de strafmaat betreft, houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten, en de persoonlijkheid van de beide beklaagden.

Beide beklaagden wordt een geldboete opgelegd, zoals hierna bepaald. Deze kan evenwel met uitstel van tenuitvoerlegging worden toegekend.

De beide beklaagden zijn ook een bijdrage verschuldigd aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. De rechtbank is verplicht om bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf deze solidariteitsbijdrage op te leggen.

Daarbij wordt aan de beide beklaagden een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Momenteel bedraagt deze vergoeding 25,00 euro.

4.2. De rechtsplegingsvergoeding

De gevorderde rechtsplegingsvergoeding van 1.200,00 euro werd niet betwist zodat dit bedrag kan worden toegekend.

5. TOEGEPASTE WETSARTIKELEN

Bij deze uitspraak past de rechtbank onder meer de volgende wettelijke bepalingen toe:

- 11 §1 en 13.1bis van het decreet van 3 maart 1976;
- 4 van de V.T. van het Wetboek van Strafvordering;
- 1382 van het Burgerlijk Wetboek;
- 38-40 van het Strafwetboek;
- 194-195 van het Wetboek van Strafvordering;
- 1 van de wet van 5 maart 1952;
- 28-29 van de wet van 1 augustus 1985;
- 91 al. 2 van het K.B. van 28 december 1950;
- 8§1 van de wet van 29 juni 1964;
- 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935.

UITSPRAAK

De rechtbank doet uitspraak op tegenspraak, in eerste aanleg.

De rechtbank verklaart de strafvordering ontvankelijk en gegrond.

De feiten onder de tenlastelegging zijn bewezen in hoofde van de beide beklaagden.

Voor dit bewezen verklaard feit, worden beide beklaagden, elk, veroordeeld tot:

- een geldboete van **50,00 euro** met 45 opdecimen gebracht op 275,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 8 dagen, met **uitstel** van tenuitvoerlegging toegestaan gedurende **1 jaar**;
- een **bijdrage** van 25,00 euro met opdecimen gebracht op 137,50 euro;
- een **vergoeding** van 25,00 euro.

De vordering tot herstel, zoals geformuleerd door de gemachtigde ambtenaar onroerend erfgoed wordt toegekend zoals hierna bepaald:

De beide beklaagden worden veroordeeld tot herstel, inhoudende:

In een 1^e fase het uitvoeren van dringende werken:

- schoren en stutten waar nodig,
- verwijderen van de vegetatie op het dak,

- vochtvrij maken van de woning, dit door het dichtten van de gaten in het dak en het vernieuwen van de thans gebrekkige afvoerbuizen in zink,
- vrijmaken van het interieur van de woning. (o.m. het verwijderen van de platen zichtbaar door de vensters);

In een 2^e fase het volledig herstel van het interieur en exterieur met respect voor de architectuur historische waarden van de woning zoals opgenomen in het beschermingsbesluit, met name:

***exterieur:**

- duurzame stabiliteit garanderen zodat de voorlopige schoringen en stutten kunnen verwijderd worden,
- herstel van het afgesnuitte zadeldak met natuurleien en herstel van de 2 dakkapellen,
- herstel van de houten kroonlijst en van het pseudo-entablement met voluutconsoles,
- herstel van de houten daklijst (zijgevels),
- herstel van de decoratieve gepleisterde waterlijst,
- herstel van de barsten in de verschillende gevels,
- herstel van het metselwerk met maximaal behoud van het oorspronkelijke materiaal,
- herstel van de bepleisterde vensteromlijstingen (stucco-omlijsting) met oren en opnieuw aanbrengen van de in de stucco-omlijsting ingewerkte luikjes op de benedenverdieping,
- herstel van de gecementeerde plint (zijgevel),
- herstel of vernieuwen van het houten schrijnwerk (voor-en zijgevel) met behoud van het fraaie hang-en sluitwerk,
- herstel of vernieuwen van het schrijnwerk van de achtergevel;

***interieur:**

- restauratie van de interieurelementen aanwezig op het ogenblik van de bescherming, zoals vermeld het beschermingsbesluit m.n. een rijk neoclassicistisch interieur, gekenmerkt door een indrukwekkende hal met imperiale trap en statige salons met hoog kwalitatief stuc-en lijstwerk,
- herstel van het dakgebinte met respect en herbruik van de nog resterende delen,
- herstel van de bestaande hoofdstructuur (muren en moerbalken),
- herstel van de houten parketvloeren,
- herstel van de monumentale witmarmeren schouwmantels,
- herstel van de hoge deuren met inbegrip van hang-en sluitwerk,
- afwerken van wanden en plafonds met traditionele kalkpleister.

Dit alles aan het beschermd monument te _____, gekadastreerd onder _____, beschermd als monument bij Besluit van 4 december 2003 en eigendom van de beide beklagden.

Dit alles uit te voeren binnen de volgende termijnen:

Aanvang fase 1: binnen de maand na betekening van huidig vonnis én te beëindigen 3 maanden na de betekening ervan, waarna **de 2e fase** dient beëindigd te zijn binnen de 18 maanden na de betekening van huidig vonnis, onder verbeurte van een dwangsom in hoofde van beide beklagden per dag vertraging in de gestelde termijnen van 250,00 euro, zonder bijkomende termijn in de zin van artikel 1385 4° lid Ger.W.

De gemachtigde ambtenaar onroerend erfgoed, optredend namens het Vlaams Gewest, wordt gemachtigd ambtshalve over te gaan tot het gevorderde herstel indien de beklaagden in gebreke blijven, en dit op kosten van de beide beklaagden.

De rechtbank verklaart huidig vonnis uitvoerbaar bij voorraad en **veroordeelt** beide beklaagden tot de **kosten**, die in totaal 148,38 euro bedragen en **veroordeelt** hen in **solidum** tot betaling van een **rechtsplegingsvergoeding** van 1.200,00 euro.

Dit vonnis is uitgesproken in een buitengewone openbare terechtzitting van de zestiende kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven op de hierboven aangeduide datum.

De rechtbank was als volgt samengesteld:

mevrouw , rechter;

mevrouw , substituut-procureur des Konings;

mevrouw , griffier.